

ПЪРВАТА МОЛИТВА

Помня първата молитва,
майко, въ онзи свѣтълъ часъ;
колко радостъ азъ изпитвахъ,
като слушахъ твоя гласъ!

Думи сладки въ тишината
шепнѣше ми отъ сърдце,
азъ повтаряхъ ти словата
съсь прекръстени ржце.

За сирацитѣ въ неволя
и за хорскитѣ бедѣ,
отъ сърдце да се помоля
учеше ме, майко, ти.

И за птичкитѣ въ гнѣздата —
да ги пази Богъ въ нощта,
агънцата изъ полята —
да закриля отъ беда.

Да сж радостни, честити
всички майки и бащи,
всѣка челядь да е сита,
Богъ надъ всѣки домъ да бди!

Твойтѣ думи въ тишината
слушахъ, майко, отъ сърдце
и повтаряхъ ти словата
съсь прекръстени ржце.

Хр. Стояновъ

Д Ъ Ж Д Ъ

Тъменъ облакъ надъ Балкана
разпери криле.
Нѣма часъ откакъ застана,
и дъждъ завалѣ.

Селянитѣ се прибраха
бързо у дома.
Птичкитѣ да пѣятъ спрѣха,
всички до една.

Мжтни палави потоци,
зареваха съ гласъ.
И пѣнливи водоскоци
гръмнаха тогазъ.

Като страшна, чудна птица,
облакътъ отъ дъждъ,
полѣ златната пшеница
и едрата ржжъ.

Славчо Ангеловъ